

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Ja, fri os alle for den mormor. (*Munterhed*).

Hvad angår det at være mormor i øvrigt, synes jeg, hr. Kofod-Svendsen så udmærket selv var klar over, hvad det var, det handlede om. Før i tiden var børn kvinders børn og kvinders ansvar. Nu er vi begyndt at stille krav om, at mænd tager del i dette ansvar, og derfor er det måske meget rigtigt at sige, at de langsomt er begyndt at danse ind på oldemors placering. Nu har de måske placeret sig lidt tættere, men det er jo ikke det, vi vil. Vi vil gerne have, at de skal placere sig som lige ansvarlige partnere – vi vil gerne have, at de skal indtage deres rolle som far. Derfor er det også så sørgeligt at se, at kun 2 pct. af de mænd, som trods alt også får børn, gider at bruge deres tid og engagement ved at tage barselorlov, når de får børn. For jeg går ud fra, at det også er fædrenes børn.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg kan ikke forstå, at man her i Folketinget skal diskutere en lov, som i øvrigt Socialdemokratiet fremsatte forslag om, som et flertal sluttede sig til, og som vi vedtog, og hvor det i forbindelse med lovforslaget blev klart understreget, at justitsministeren havde en oplysningspligt – man skulle iværksætte en kampagne. Jeg indser nu efter fru Pia Kjærsgaards sidste indlæg, at vi skulle have haft en yderligere betingelse på: der er nogle, vi skulle kunne sende på omskoling.

(Kort bemærkning).

Mette Groes (S):

Fru Pia Kjærsgaard kan faktisk lige så godt give op i denne debat, for det forholder sig faktisk, som hr. Erik B. Smith siger; det kan slås op i annalerne, at det er os, der har ret.

Men hvad angår hendes bemærkning om, at hun forbeholder sig ret til at give sin unge et dask i halen, vil jeg gøre opmærksom på, at det faktisk netop er det, det er meningen hun skal lade være med. Det er derfor, Folketinget skal stå bag en kampagne, der fortæller forældrene, hvorfor det er en dårlig idé, at de slår deres børn.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det må egentlig være dejligt at være så frølst, at man bare kan stille sig herop på Folketingets talerstol og sige: det er mig, der har ret.

Jeg vil stadig væk vove den påstand, at det er et forfejlet tiltag, som Folketinget vedtog. Det var et overflødigt lovforslag, for det indeholdt ingen sanktioner, og der kan ikke skrives ind mod overtrædelse af det. Fru Mette Groes mener, at det er forfejlet, hvis man giver de børn én bag, der efter forældrenes mening har opført sig dårligt. Det mener jeg ikke, og den diskussion kan vi nok føre meget længe, men det fører ikke rigtig til noget, men sandheden er jo, at der ikke er nogen sanktionsmuligheder, og gud ske tak og lov for det; jeg håber aldrig nogen sinde, vi får dem indført. Men jeg vil ikke undlade at præcisere, at det ikke er vold mod børn, det drejer sig om; ingen skal kunne drage i tvivl, at jeg er helt enig i at afvise det. Men det var også forbudt efter lovgivningen før vedtagelsen af det overflødig lovforslag for et års tid siden, eller hvornår det var. Det drejer sig ikke om børn, der må på skadestuen, eller børn, der bliver mishandlet i hjemmet; det er ikke det, debatten går på.

(Kort bemærkning).

Mette Groes (S):

Jo, det er nemlig det, debatten går på, og fru Pia Kjærsgaard kan ikke skjule sin uvidenhed ved at forsøge at dreje samtalen over på et område, hvor hun måske har ret, for det har hun ikke. Det er altså en fjernelse af revselsesretten, vi debatterer, og hvis fru Pia Kjærsgaard vil se et virkelig godt videnskabeligt stykke arbejde om dette her, kan jeg henvise til Ole Gold og Margit Harder fra Ålborg Universitetscenter, der har udgivet en bog om det.

Joanna Rønn (S):

Ministeren siger i sin redegørelse, at dagtilbudene til børn ikke bare skal være et passivt opbevaringstilbud. Tilbudene skal give mulighed for udvikling hos børnene og være et integreret led i samfundslivet. Det er vi i Socialdemokratiet meget enige i, men efter Socialdemokratiets opfattelse forudsætter